

Soumrak se sklání a moře usíná
a příboj tiše o útes zhasíná
starého Sama tíží myslet na příští lov

Opál slunce za obzor uniká
jen kousek zlata na vlnách zanechá
starého Sama tíží myslet na příští lov

Když se vracel včera ráno k pobřeží
cítil že je hrozně sláb
kormidlem vládl už jen stěží
i racek na přídi se přestal smát

Kdyby měl syna neprodal by loď
komu strádat má starý lodivod
život je naplněn dnes usíná snad naposled
tu však s úsvitem přišlo vidění
na moře vypluješ až po setmění
tam kde ses narodil tam složíš teď hlavu svou

Loučím se s mořem s oblohou
s ostrovy korálovými
vše co bylo pro mne radostí
bude teď už jen černou tmou

Soumrak se sklání a moře usíná
a příboj tiše o útes zhasíná
[:a ztichlou loď už jen
matka vlna kolébá:]